

Fabóné Szigeti Ágnes, ny. óvodapedagógus

Dunaföldvár

Nyári versek gyűjteménye

<p>Weöres Sándor: Eresz alól</p> <p>Eresz alól fecskefia ide néz, oda néz: van-e hernyó, hosszú kukac, ízesebb, mint a méz? Csőrét nyitja ám, buzgón, szaporán. Kis bendőbe mindenféle belefér igazán.</p>	<p>Weöres Sándor: Kacsaúsztató</p> <p>Tó vize, tó vize csupa nádszál, Egy kacsa, két kacsa oda császkál, Sárban ezer kacsa bogarászik, Reszket a tó vize, ki se látszik.</p>	<p>Esik eső, csepereg, Paprika Jancsi kesereg, Haragszik a katona, Mert megázik a lova, Esik eső, süt a nap, Paprika Jancsi mosogat, Hát az öreg mit csinál? Hasra fekszik, úgy pipál.</p>
<p>Kányádi Sándor: Ha én zápor volnék</p> <p>Ha én zápor volnék, égis erő zápor, áztatnám a földet istenigazából. Hogyha napfény volnék, melengető napfény, minden sugaramat széjjelteregetném. Ha én harmat volnék, minden reggel s este lábujjhegyen lépnék bársonyos füvekre. Hogyha szellő volnék erdőn, mezőn átal járnék a virágok finom illatával. Kislány vagyok, s ezért harmat, napfény, zápor s a vidám szellő is igaz, jó barátom.</p>	<p>Lőrincze Pál: Nyár</p> <p>Göndörszörű bárányfelhők futkosnak az égen, szagos fejű virágocskák hajlongnak a réten.</p> <p>Tarka szárnyú kis pillangók napsugárban szállnak, fűge szellő a postása zöld levelű fának.</p> <p>Bajuszos szép búzaszálak kasza alá dőlnek, bokor alá dolgos hangyák pihenni leülnek.</p>	<p>Devecsery László: Katica</p> <p>-Kis katica, merre jársz, égen-földön merre szállsz? Merre viszed hét pettyedet? Hadd repüljek távol veled! -Ég, föld között repít szárnyam, virágok kelyhe az ágyam. Szárny nélkül te hogy' repülnél? Hét petty nélkül is örülnél? -Kis katica, repülj messze: szép, távoli, új egekre! Szárny nélkül én nem követlek, hét petty nélkül nem vezetlek. -Kis katica! Merre jársz? Égen-földön merre szállsz?</p>
<p>Gazdag Erzsébet: Nyár</p> <p>Cserregnek a verebek Nagy újság van gyerekek! Kis kertünkben hajnalra kinyílt a hajnalka.</p>	<p>Gazdag Erzsébet: Nyári eső</p> <p>Rakoncátlan szélgyerek égi tónál tekereg. Unatkozik, s unalmában mireg- morog, kesereg. Arra sétál felhőcske, orra</p>	<p>Hajnal Anna: Virágokról</p> <p>Szél jár a kertben reggeltől estig, mikor az órák a bimbókat festik, tegnap még zárva, kinyílnak</p>

<p>Itt a meleg, itt a nyár! Mezítláb jár a madár; ha elvásik a talpa, felrepül a bokorra.</p> <p>Nézd, hogy zsebong az utca! Mennyi lányka, fiúcska! Rétre mennek labdázni, fogócskázni, cicázni.</p>	<p>búbján szeplőcske. Szél csúfolja, megfricskázza, csak akkor old kereket. Szegény felhő sírdogál, fájó könnye hulldogál. Szikkadt földre leperreg, nyári eső csepereg.</p>	<p>mára, violakék és rezeda sárga.</p> <p>Pünkösdi rózsa nyit virradóra, bíborszíromra méhecske száll, majd forró délre kinyílik félve, s illatban áll a liliomszál.</p>
<p>Nagy László: Záporvers</p> <p>Zápor érik távoli égen, kendős kislány táncol a réten. Fuss, fuss kislány, az útra fuss ki, kár lesz későn bokorba bújni! Vadrózsádat ne dobd a szélbe, vidd el édesanyád elébe. Felleg támad úton a porból, árva nyárfa zokogva bókol. Sújt a zápor, dübörög az ég is, táncos kislány hazatalál mégis.</p>	<p>Varga Imre: Mezei Katáng</p> <p>Nyári hajnalon ébred a rét. Kéken a katáng nyitja a szemét.</p> <p>Nyári hajnalon ébred az ég. Kitárul kéken a messzeség.</p>	<p>Csanádi Imre: Nyármarasztó</p> <p>Szól a rigó: de jó, Érik a dió, millió! Millió! Útra kel a fecske, jajgat a fürjecske: pitypalatty, pitypalatty! nyár, nyár, itt maradj!</p>
<p>Simon Emil: Szójáték</p> <p>Nyár, nyár, nyári nyár, réten tücsök sántikál. Patak vize kiárad, fürdeti a libákat. Szundikál a barackfa, óljában egy malacka. megpihent a fecskehad, még az alkony messze van. Gólya lépked, béka les: ebédre tán tézta lesz? Róka hívja két fiát, s tündöklük a délibáb.</p>	<p>Osváth Erzszi: Szivárvány</p> <p>Napsugár, ha süt, esőcsepp perreg, nézz fel a magasba, nyisd ki jól szemed: csodát látsz, gyönyörűt, hétszín szalagot hétszínű szivárvány tündököl, ragyog. De néhány pillanat s eltűnik az égen- mintha csak álmodtad volna egy mesében.</p>	<p>Osváth Erzsébet: Pipacs</p> <p>Piros selyem sapkát visel, Barátkozik mindenkivel. Táncba megy a kósza széllel, Súg - bűg sok - sok testvérével. A pillangót elaltatja, Mintha volna édesanyja.</p> <p>Nézd csak, nézd csak, Nézd szép szelíd szemét - Szinte, szinte repes feléd. A kert kapuján néma csendlakat.</p>
<p>Devecsery László: Strandon</p> <p>Ticcs, toces, liccs, loccs, fröccs. Kis fröccs. Nagy fröccs.</p>	<p>Kopányi György: Csalogató</p> <p>Kisütött a nap, Minek a kalap? Szegre vele már! Csupa tűz a nyár. Uccu ki, koma!</p>	<p>Markó Béla: Tulipiros tulipán</p> <p>Tulipiros tulipán, rózsaszínű rózsa, kandikáló kankalin, borongós boróka. Sündörög a sündisznó, sósabb lesz a sóska,</p>

<p>Kis fröccsenés. Nagy fröccsenés. Csobbansz kicsit, csobbansz nagyot, úgy csinálod, mint a nagyok.....</p> <p>Medencébe hogyan mennél, akkor lassan vizes lennél! Beleugrasz, nem kíméled: bevizeded a környéket!</p>	<p>Minek a ruha? Minek a cipő, Ragyog az idő!</p> <p>Hűvös a patak. Vesd bele magad! Ússz a víz alatt, Ahogy a halak!</p>	<p>varjú varrja dolmányát, megcsípi a csóka. Cserélik a cserefát, megnyírják a nyírfát. Csuka száját becsukják, soha ki nem nyitják.</p>
--	---	--